

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Chrestomathia Targumica

Merx, Adalbert

Berlin, 1888

7

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10295

ל

רָאוּ n. propr. Ruben.

רוֹם v. רְדָאָם RAM Imprf. RAM

רְאֵשׁ | רְאֵשׁ אֶת־הַבָּאָשָׁרִים in inscriptionem libri Genesis efficit, et deinde tamquam terminus technicus *creationem* designat. סדרי 107 splendor creationis, מִעְשָׂה בְּרָאָשָׁרִים ordines creationis. — Cf. קְנֻתָּה מִרְכָּבָה et speculationes de essentia divina et de creatione.

רְבָאָן = נָסָן, נָסָן auctus est, crevit. Pa. רְבָאָן auxit, nutrit 2 Prs. c. S. m. נְבִיאָה aluisti (plantam), produxit et sic Partic. fem. act. נְבִיאָה producit 78²⁵. Imprf. Plur. הַרְבָּאָן aletis. Partic. pass. mscl. abs. נְבִיאָה auctus, exaltatus = סְמִינָה 2 Sam. 23, 2. Ad ay=a' cf. Imperat. fem. אֲנָה P. 189. Itpa. *חַרְבָּאָן, Imprf. חַרְבָּאָן 53, 130¹, 28⁸, 77⁶ celebratus est. — Hinc 29¹⁵ pro אֲנָה legendum חַרְבָּאָן 5¹, cstr. נְבִיאָה 26¹⁸, 147, abs. רְבָאָן majestas, magnificentia.

רְבָבָה multum esse, Aramaeis in verbo exceptis Palpel et Itpalp. inusitatum, qui radice סְגָא utuntur. — Palp. *בְּרָבָבָה ex syr. رَبَّبَهُ magnus fecit, extulit. Itpalp. Imprf. בְּרָבָבָה 48³ sese extulit, superbivit. | אֲבָבָה abs. cstr. בְּרָבָבָה magnus [-at hebr. *multus*], princeps, c. S. תְּחִזְקָה juxta בָּבָה 677. | *בְּרָבָבָה, abs. cstr. גְּבָבָה, Pl. *אֲבָבָה, fem. *אֲבָבָה, dominus, domina. Saepe in phrasim אֲבָבָה דָּמָן Dominus mundi. Forma per on a בְּרָבָבָה derivata est, quo plerumque diminutiva, nostro in vocabulo vero caritativum vel augmentativum derivatur. — Syr. habes حَمْكَهُ — | אֲבָבָה Deut. 32, 33, Pl. אֲבָבָה 52, cstr. בְּבָבָה, בְּבָבָה myrias, hebr. רְבָבָה unde o, syr. رَبَّبَهُ, cum u. Abs. est בְּבָבָה 139¹⁴. | *בְּבָבָה = נָסָן magnus, magnificus. Pl. אֲבָבָה, cstr. בְּבָבָה.

רְבָע I. *בְּבָבָה 21 se prostravit, recubuit. Af. אֲרָבָבָה effecit ut recubaret camelus, Genes. 24, 11 Jon. | רְבָעָה 98 prostratus, cubans. — Radix est **דָבֵעַ**.

II. אַרְבָּעָה quatuor, conjungitur cum fem. Lev. 11, 20, Exod. 21, 36, אַרְבָּעָה quatuor conjungitur cum masculino 31. | *רְבָרְשָׁאָה, abs. 59 juxtap. 87 quartus. — Radix est **רְבָק**.

רְבָקָה Rebekah n. pr. Rebecca.

רְגֵג desiderare, appetere, incertum num Pe. Perf. adhibetur, scriptura et **רְגִינָת** Pael potius indicat. Imprf. est **תְּרָגֵג** syr. — P. ***רְגִינָג** desideravit, concupivit, Partic. pass. 61⁶.

רְגִזֵּז iratus est, Imprf. Levy **רְגִזֵּז**, Buxt. utrumque dubium, syr. enim est **לְגִזֵּז**. — Af. ***אַרְגֵז**, **אַרְגֵז** 46³ iram concitavit, irritavit, iratum fecit. Plur. **אַרְגֵזֶז**, **אַרְגֵזֶז**. Imprf. ***רְגֵזֶז**, 1 Prs. c. S. **אַרְגֵזֶז**, **אַרְגֵזֶז**. — Partic. Plur. **מְרָגֵזֶז**. **רְגֵזֶז** ira, c. S. **רְגֵזֶז**, **רְגֵזֶז**, **רְגֵזֶז**, **רְגֵזֶז**. Stat. abs. est **רְגֵזֶז** 107, 148.

רְגֵל fem. 92, 21¹³ pes. Plur. abs. **רְגֵלֶן** **רְגֵלֶן** 81⁵, c. S. **רְגֵלֶנְבָּה** 12¹⁵ pone me, vestigia mea premens, excursiones non faciens. | ***רְגֵלֶנְאָה** Plur. **רְגֵלֶןְאָה** 78¹⁶ pedes.

רְגֵם = **לְגִזֵּעַ** lapidare, lapidibus obruere, Itpe. ***אַחֲרֵגֶם** **רְגֵם** lapidatus est, Imprf. cum Inf. **אַחֲרֵגֶם** 92¹⁷ sq.

רְגֵת Itpe. **אַחֲרֵת** **אַחֲרֵת** concussus est 2 Sam. 22, 8.

רְגֵשׁ Itpe. ***אַחֲרֵגֶשׁ** sic! fem. **אַחֲרֵגֶשׁ** 124¹⁰ commotus est. | Inf. c. S. **אַחֲרֵגֶשׁ** 155 tumultus. Syr. **לְגִזֵּעַ**, **לְגִזֵּעַ** est sensit, percepit.

רְדָא = **לְגִזֵּעַ** currere, fluere et exercere, castigare et arare.

Notio posterior subjacet formae Itpe. ***אַחֲרֵדָא** castigatus, exercitus est, spec. de agro qui castigatur, aratur. Cf. paterna rura bobus exercet suis. Mich. 3, 12. — Ad hanc radicem trahendum est **רְדָא** 24¹⁷ si lectio sana. Esset Imprf. c. S., irregularare est **ā** pro **e** **וְרְדָא**, quod vertendum est: non castigabit eos prorsus ut paganos.

רְדָא v. **רְדָן** Imprf. **רְדָן**

רְדָף Imprf. **רְדָוף**, **וְרְדָוף**, **אַרְדָּוף**, Pl. c. S. **וְרְדָפָונְךָ** persecutus est, prosecutus est.

רְחַת Rhath, Imprf. רְחָתָה Levy, רְחָתָה Buxt., Levy affert etiam רְחַת, syr. *כִּסְתֵּן, כִּסְתֵּן cucurrit. | *אֲשֶׁת¹ 118⁴, Plur. אֲשֶׁתָּה cursor, nuntius. Lectio vulg. est Partic. sed falso. — Conferunt radicem cum רֹעֵץ, et aethiop. ገዢያ, quod arabice esse deberet ቅድ, quae radix deest.

רוֹא Ro'a potus est, largius bibit. Pa. *אֲרֹאֵת, Imprf. אֲרֹאֵת irrigavit, inebriavit. Af. *אֲרֹאֵת idem, Partic. אֲרֹאֵת inebrians, at *אֲרֹאֵת abs. cstr. אֲרֹאֵת Levit. 10, 9 est potus inebrians, sicera. | *אֲרֹאֵת, abs. אֲרֹאֵת ebrietas 143⁸.

רוֹחַת Rhath, fem. abs. cstr. רֹחַת spiritus, ventus, נְבָלָה spiritus prophetiae. Pl. רֹחַת מִטְרָה *רוֹחַת, cstr. in רֹחַת venti pluviam ferentes 44. Etiam forma fem. *אֲרֹחַת exstat Jer. 49, 36 sensu plague, regiones mundi. — Syr. plerumque generis est fem., de spiritu sancto posteriore aetate adhibetur mscl., antiquitus vero et fem. Ephraem III, 4, F. De angelis loquitur interpres genere fem. Euseb. Theoph. I 34, 41. | אֲרֹחַת, abs. cstr. *אֲרֹחַת 125⁹, latitudo, locus amplius, spatium, recreatio.

רוֹם Rom altus fuit. Certa praeter רֹמָה 1 Sam. 2, 1 exempla Perf. non habeo, nam ubiunque fere de Partic. cogitandum, et Prov. 16, 18 Bmb. I pro רֹמָה praebet et 30, 32 legitur in Bomb. תְּרוּמָה. — Imprf. formatur a בְּאֵם Jes. 52, 13 בְּאֵם, quod ad רֹם pertinet uti ad בְּאֵם, et hujus formae secundariae exemplum in Perf. exstat Ezech. 31, 10 בְּאֵם בְּאֵם Bmb. בְּאֵם Buxt. Ex scriptura בְּאֵם explicatur scriptura בְּאֵם, quam Levy et בְּאֵם quam Buxt. attulit. Syr. Pe. inusitatum est, ideoque forma Imprf. רֹמָם summopere dubia immo falsa est, nec minus falsa forma בְּרִים in Pe. quum pertineat ad Afel. Deut. 17, 20 Buxt. affert בְּרִים, Bomb. habet רֹמָם at ed. Sab. בְּרִים, i. e. בְּאֵם. Sic Deut 8, 14 Bmb. בְּרִים, Sab. בְּרִים = בְּרִים male. Ps. 89, 14, 18 Bmb. habet בְּרִים et בְּרִים. — Hinc formas ita statuerim: Perf. *בְּאֵם, Imprf. בְּרִים, Partic. *בְּאֵם, quod codice Reuchl. confirmatur, qui habet בְּאֵם, Hos. 13, 6, Ezech. 28, 17 בְּאֵם Ezech. 31, 10 et in Imperf. בְּאֵם Jes. 40, 4, Jes. 49, 11, בְּאֵם Ezech. 31, 14. — Perf. fem. רֹמָה 1 Sam. 2, 1 quod ex Hebr. servatum, etiam in R. exstat. Buxt. in Imprf. loc. laud. habet בְּאֵם. — Af. בְּאֵם 3²², Imprf. *בְּרִים, בְּרִים, Inf.

אַבְשָׁרָאֵס, Partic. *מְרֹרִים elevavit, erexit. Levit. 10, 15 אַבְשָׁרָאֵס לְאַבְשָׁרָאֵס respondet hebr. תְּנוּפָה, de quo consulas lexicon hebr. | אַתְּמָרָאֵס elevatio, id quod sumitur = תְּרוּמָה pars tamquam tributum oblata 5¹⁷. | Palp. רְמָרָם = syr. لَمْكُلْهُ elevavit, altavit, contractum in מְרָרָם cf. רבְּרָם habes in Partic. pass. מְרָרָם elevatus 32, 127¹². Editiones vulg. habent מְרָרָם. | Polel *מְרֹרֶה, Itpol. *אֲתְּרֹרֶה 155²⁰ exaltatus est. | *אַבְשָׁרָאֵס abs. *מְרָרָה altus cf. 34¹⁴. | אַתְּמָרָה altitudo, collis 25¹¹, Pl. abs. מְרָרָה 52. | אַתְּרָמָה altitudo, locus celsus, dignitas. | *אֲתְּרֹרֶה altitudo. Pl. estr. שְׂמָרָא מְרֹרֶה altitudines coeli 160. | רְמָרָה n. pr. urbis, Roma, Romani 30, 111.

רְקָק Pe. inusit. mandaice spuit Norberg Lexid. Af. אַרְקָק effudit 2¹⁴. | אַתְּקָקָה abs. קָקָה 50¹ vacuus. | *אֲתְּקָקָה f. *רְוָקָנָה, abs. رَوْكَنَاه Genes. 1, 2 vacuus. Editiones habent رَوْكَنَاه.

רְזָק *אַתְּקָה c. S. גַּזְעַת 76¹¹, אַתְּקָה 146, arcanum, mysterium. Vocabulum est persicum زَقْ، Syris forma زَقْ et زَقْيَّا usitatum, cuius 1 primum collato armenio erêz explicuit Lagarde Ges. Abhdlg. 192¹¹.

רְזָק אַתְּזָפָה, al. lect. מְרֹזְפָּה malleus 117¹⁴. Syr. زَعْفَرَانَة exstat Job. 41, 20 Hxpl.; Jud. 5, 26; 1 Reg. 6, 7. — Radici زَعْفَرَانَة syr. tribuitur sensus spargendi, fundendi, destillandi.

רְחָלָה אַתְּחָלָה ovis, agna; scriptura רְחָלָה haud dubie falsa est, arab. est رِحْلٌ, syr. vocabulum inusitatum.

רְחָם Imprf. *מְרֹחָם, Partic. act. מְרֹחָם, cum Pronom. אַרְמָמָה 90⁹, Partic. pass. אַרְמָמָה, Inf. מְרֹחָם amavit. — Quodsi hebr. uno in loco Ps. 18, 2 אָרְחָמָךְ est amabo te, qui locus 2 Sam. 22, 2 deest, sequitur versiculum psalmo additum esse tempore florentis inter Judaeos Aramaismi, nam solis Aramaeis Peal et notio amandi in usu sunt. — Pa. *מְרֹחָם misertus est. — Itpa. *אֲתְּרָחָם Imprf. מְרֹחָם c. לְ et מְרֹחָם 137¹⁰ misericordia exhibita est. Sensus miserendi formae Pa. proprius videtur, et Pe. nihil nisi amare designare censeo. Syr. Etpeel est amatus est. | אַגְּמָחָם misericors, a Muhammedo in Qoranum receptum الْرَّحْمَن.

רְחֵץ cujus Perf. rarum et quod plerumque in Participiis, Imperat. et in Infinit. usitatum est, fiduciam in aliquem ponere,

fidere, spem habere. — Itaque **רְחוּץָן**, Plur. **רְחוּצִין** 49 Partic. pass., seu potius Adjectivum qualitativum, confidens, fiduciam ponens. Ejus loco 40²², 123⁶ alia lectio est **רְחוּץַן** in A. et R. — Imperat. est **רְחוּץֵן** et **רְחוּצֵץִי** Buxt. Inf. **רְחוּצַן**. Perf. habes Ps. 118, 10 sq.; 115, 10, 11. Imprf. exemplum non habeo. — Itpe. ***גַּזְהָרְחוּץָן**, Imprf. **גַּזְהָרְחוּצָן** 146², Partic. Plur. **מְחֻרְחָצִין** confisus est. | ***רְחוּצְנָא** abs. **רְחוּצְנָא** 143¹, c. S. **רְחוּצְנָרִי**, **רוֹחֲצְנָרִתּוֹ** fiducia. — Radix ponitur pro hebr. et בְּטַח חסָה בְּטַח לְרוֹחֲצָה = בְּטַח. Raro in Hagiogr. adhibetur, hierosol. et mandaice adhibetur, non vero syr.

רְחוּק = **رَحِيق**, **C&H**: radix arabice inusitata, longe abfuit. — Af. ***אַרְחוּק** amovit, removit, Partic. **מְרְחוּק** removens iram, i. q. **מְרְחוּק** v. s. **אַרְךָ**. Pa. ***רְחוּק** removit, rejecit, respuit. Partic. Pass. **קְרַחְקָא** קְרַחְקָא 34¹⁶, ubi Sab. **מְרְחוּקָא** **קְרַחְקָא** Bmb. **מְרְחוּקָא** **קְרַחְקָא** et Adler **קְרַחְקָא** **מְרְחוּקָא** habent, quod pro **תוֹעֶבֶת** positum est. **רְחוּק** est rejectum, abominandum. Ex lectione codicis babyl. reliquae fluxerunt. In A **דְּרְחוּקָא** דְּרְחוּקָא temere mutatum est, ut cum hebr. **דוֹעֶבֶת** in Genetivo Targum concordaret. | ***רְחוּק** = **רְחוּק** longinus, remotus. Ita legendum 88¹⁹; 98⁵.

רְחוּשׁ Imprf. ***שְׁחָרְשׁ**, syr. **שְׁמַשׁ**, repdit, se movit. Partic. **שְׁחָרְשָׁן** 92, fem. **שְׁחָרְשָׁא** 59⁶. — Af. ***אַרְחוּשׁ**, Pl. effecit ut sese moveret 59⁶. | **אַרְחוּשׁ**, **אַרְחוּשָׁא** 7, abs. **רְחוּשׁ** animal repens (et natans) et collective animalia repentina et natantia. **רוֹחֲשָׁא** **רוֹחֲשָׁא**, quatuor pedibus incedens, Levit. 11, 20 insecta designat. — Syr. scribitur **لَسْمَنْ**.

רְטוּשׁ ***רְטוּשׁ** Imprf. ***רְטוּשׁ** (vocales dant Buxt. et Levy) reliquit, rejecit, respuit. Imprf. c. S. **רְטוּשִׁינָה** Exod. 23, 11 in cultum sinas. Respondet hebr. **שְׁבָבָה**, raro **שְׁוָבָה**. — Editiones vulg. praebent Af. **רְטוּשׁ**, sic etiam Sab.

רוֹק v. **רְקוּם**.

רוֹשׁ abs. cstr. **רוֹשׁ**, Pl. ***אַרְשָׁא**, ***רְשָׁא**, ***רְשָׁרָא**, c. S. **רְשָׁא** Mich. 3, 11, 11 caput, princeps, initium, **רְשָׁא** **רְשָׁא** **רְשָׁא** initium mensis 52.

רְכִיב Imprf. ***רְכִיבָה** insedit equo, equitavit. Prf. 3 Plur. f. **רְכִיבָה** equitaverunt puellae Genes. 24, 60. Partic. **רְכִיבָה** 21³, unde

22¹ aut **רְכֻבָּה** equitas legendum, aut **רְכֻבָּה רְכֻבָּה**; c. S. 83⁴ —
 * Pl. abs. **רְכֻבִין** insedentes eodem sensu Jud. 5, 10. Sic
 etiam syr. **لَوْسَنْتَفَصَفْ** vehebatur. | **מְרַכְבָּה** Pl. cstr. cur-
 rus, at non adhibetur nisi de curru Dei dicto: **הַמְרַכְבָּה** thronus,
 currus majestatis ejus in Plur. Hab. 3, 4. Cf. **רְאשֵׁתָה**. |
 * **רְכֻבִין** = **רְכֻבָּה אֲנָשִׁים**, Pl. ***רְכֻבָּה אֲנָשִׁים**, abs. 39 et fem.
 * **רְכֻבָּה**, c. S. 2 Sam. 22, 37 genu. Est femininum Jes. 35, 3.

* רְכַרְבָּה abs. רְכַרְבָּה, fem. abs. 417 mollis, tener. |
* רְכַרְבָּה abs. רְכַרְבָּה mollities, luxuria.

רָכַן = **אֶחָד־בֵּין** * inclinavit se. Itpe. **אֶחָד־בֵּין** pass. inclinatus est, se inclinavit, f. **אֶחָד־בְּרִנָה**, descendit de camelo = **לְאֶבֶן** 75. Cf. Jonath. Genes. 46, 29. Pl. **אֶחָד־בֵּין** inclinati sunt 124. — Af. **אֶחָד־בְּרִנָה** inclinavit Imperat. fem. **אֶרְכֵּבְנָה** 69²⁰, inclina.

רְכָפָה sola haec forma cstr. fem. occurrit. In **רְכָבֶת** עַגְלָנִין respondet hebr. **חַשְׁבָּרָה** cui tribuenda significatio colligendi, congregandi = حشر, et **רְכָבָן** עַנְבָּן vertendum densitas nubium, nimbi. — Notio *compositio, collectio, multitudo omnibus locis, quos attulit* Levy optime convenit, et etymologice collato ***בְּבֵבָר** compositus et **בְּבֵבָר** explicatur. Buxt. duas significaciones distinxit, 1. fremitus, 2. connexio, quarum prior ideo proposita est, quia pro hebr. **רְכָפָה** חַשְׁבָּרָה Job. 36, 29; 26, 14, Jer. 10, 16 al. positum est. — Arab. **ارتكف** est terrae inhaesit delapsa *nix*.

רְכֵשׁ 141¹⁴ = **לְמַבּוֹדָה**, quod semper est collectivum, equi,
רְכֵשׁ עַל רְמֵל imponite sellas equis.

רָמְאָ jecit, conjecit, Imprf. *רָמְאַתְּרָיָה, Imprt. Sing. f. רָמְאָ Mich. 1, 16, Plur. רָמְאִים Mich. 1, 13. — Itpe. *אָצְרָמְאַתְּרָיָה, pass. Imprf. אָצְרָמְאַתְּרָיָה conjectur, cadet Gen. 49,17. — Ad Imprt. אָצְרָמְאַתְּרָיָה cf. אָסְנָא, הָאָתְּרָיָה.

רֹמֶתָה Pl. abs. *רֹמֶתִין* hasta, lancea. Buxtorfii hebraizat.

רְמֵלָה abs. אֲרַמְלֵתָא Pl. abs. אֲרַמְלֵתָן vidua.

רָמֵס* Imprf. הַרְמִס = 140⁴, 148 hebr. conculcavit. —

Radix hoc sensu non nisi apud Hebraeos adhibetur; syr. مَدْعُوٌّ

est احکم ; حکمٌ cunctabundus, remissus, longanimis Bhbr. Chr. 582¹²
DMZ 25³³, Prov. 14, 17, et حکمٌ حکمٌ quies, integritas = حکمٌ
. حکمٌ . Severus, Aphraates ed. Wright P. 9.

רמש **רמש** abs. شَرَقَ vesper, tempus vespertinum. Ad hanc
radicem, quae Aramaeis hoc sensu propria, pertinet أَلْوَامِسُ aves
noctu volantes, animalia nocte prodeuntia.

רפס **רפס** cstr. رَسْيَنْ * رَسْيَنْ 44, 148.

רעה **רעה** (رضي) et رَعَى, Imprf. رَعَى pastus est,
comedit Jon. 3, 7; praeterea est 1. pavit, gubernavit, et 2. gratum
acceptum habuit, c. c. ب 26¹⁸. — Hinc in Partic. pass. شَرَقَ = شَرَقَ
acceptum, gratum, delectans, شَرَقَ Deutr. 33, 16 gratum est ei,
qui in coelis habitat. Idem Partic. vero et sensu activo adhibetur
gratum habens, volens, proprie pastus, i. e. delectatus aliqua re 22⁸
شَرَقَ شَرَقَ tu vis ire, et Num. 23, 23, Plur. شَرَقَ delectantur. Et
hoc quidem sensu punctatores etiam شَرَقَ ponunt Mich. 7, 18; 22⁸.
Usus syriacus vocis شَرَقَ punctioni شَرَقَ favet. Buxt. in lexico nihil
nisi Partic. activum affert, syr. vero شَرَقَ, شَرَقَ est pastor. —
Itpe. شَرَقَ 123⁸, Pl. شَرَقَ 114, Imprf. شَرَقَ delectatus est,
oblectationem habuit. | *أَشْيَارَ, cstr. *أَشْيَارَ in editionibus uti hebr.
روح Qohel. 1, 14, at quaeritur, num *أَشْيَارَ sit forma recta,
abs. أَشْيَارَ (cf. شَرَقَ, شَرَقَ, أَشْيَارَ sub. شَرَقَ et شَرَقَ, شَرَقَ, أَشْيَارَ
sub. شَرَقَ) beneplacitum, voluntas, res accepta. C. S. شَرَقَ, شَرَقَ,
شَرَقَ, et in abs. أَشْيَارَ, *quod est femininum*, أَشْيَارَ 65, et
آنَهَرَ آنَهَرَ 27⁴, placuit, si placuerit, ubi syntaxis poscit statum
absolutum. | *أَشْيَارَ Pl. c. S. شَرَقَ شَرَقَ cogitatio.

רעם **רעם** Itpa. شَرَقَ 14⁸, Pl. شَرَقَ 86¹², آنَهَرَ شَرَقَ 14¹⁵ mussi-
tavit, questus est, murmuravit. Radix شَرَقَ est tonuit, رَعَمَ tonitru,
at syr. شَرَقَ Joh. Ephes. 248 est concussus, vituperatus est,
آنَهَرَ آنَهَرَ submissa voce precatus est, Guidi Sette dormienti P. 43
آنَهَرَ آنَهَرَ verba maesta Acta Pelagiae 5⁴ ed. Gildemeister.

רעע **רעע** = رَعَى رَعَى fregit; *أَشْرَقَ, abs. شَرَقَ 39¹ fractus. —

רְתָה ^נ 935 fortasse Itpe. est, quod puncta suadent, confringantur, alia lectio vero radicem רְתָה praebet.

רְפָס * 1 Prs. c. S. רְסָה ^{וֹן} conculeavit 127. — Syr. etiam saltare, jubilare Isaac Ant. ed. Bickell II 202, Joh. Eph. 305.

רְצַע Af. * אֲרַצֵּן ^נ 90¹⁵ perforavit. | אַרְצֵנָה subula.

רְקָם קָדֵס 11⁹ n. pr. urbis hebr. Kades appellatae. De Reqam, et الرقيم cf. Istakhri P. 64 et Mokaddasi 175, qui parasan-gam unam ab Ammano in Belqa vicum distare docent, unde se-quitur Targumistis locum verum urbis Kades ignotum fuisse. De vera urbis Kades positione cf. Zeitschrift des deutschen Palaestina-Vereins VIII P. 182.

רְקָע קָרִישָׁא firmamentum.

רְשָׁא * רְשָׁיָה potis fuit, facultatem alicujus rei habuit, potuit, syr. حُمَدٌ reprehendit, Pa. حُكْمٌ potestatem tribuit, dedit, rem obtulit Euseb. H. Eccl. arm. 675, certavit, pugnavit حُكْمٌ حُكْمٌ pro veritate Johan. Ephes. 278. Af. حُكْمٌ cum ס Prs. tribuit alicui Kalilah and Dimnah ed. Wright. Index. Mandaice mutuo foenorique dedit. Norberg Lexid. — Partic. act. אֲשָׁר ^נ 96²⁶ is qui vim in aliquem exercet, exactor, creditor. Hinc deinde רְשָׁיָה proximo pecuniam mutuo dabit, proprie ejus potestatem habebit. | *אֲשָׁר ^נ 125²⁰, abs. אֲשָׁר ^נ 90²³ potestas, facultas, licentia, denique res mutuo data, credita.

רְשָׁם * רְשָׁמָה, حُكْمٌ, نَّسَمَ signum fecit, signavit. Pa. idem Partic. act. vel pass. מְרַשְּׁמָה Jud. 5, 14 = hebr. מְחֻקָּים signantes in bello; Levy: wenn sie aufzeichnen (die Mannschaften), Buxt.: quum consignati essent in bello.

רְשָׁע * אֲשָׁר, abs. עַבְדָּו flagitium, impietas, scelus, syr. حُكْمٌ. | *אֲשָׁר, Pl. abs. عَبْدَيْن scelestus, impius.

רְתָה * רְתָה, fem. currus, quadriga. Plur. 78, cstr. רְתָה 84, c. S. רְתָה יְהִוָּה 148; אִיהָרָא רְתָה יְהִוָּה fem. Plur. cunctantur quadrigae ejus Jud. 5, 28. Proprie equos jugales, sub fraeno superbe incedentes designare videtur, arab. تَك, enim est contracto brevi passu incessit camelus.

רְתָה אִיהָרָא mscl. 85⁷ tremor, syr. حُلَّة.